...nki Sanitäs Aemilianus.

~~Teat. 5125.~~

SANCTIOR ÆMILIANUS

In triumphali Meritorum curru, Igneô Ense,

Pro Domino DEO Exercituum strenuissimè

ZELANS

D. ELIAS PROPHETA,

Sacerrimi Ordinis Fratrum Beatissimæ

VIRGINIS MARIÆ

DE MONTE CARMELO

PATRIARCHA,

&

FUNDATOR,

Redeunte sacrô Festivitatis Die,

In Basilica Sacratissimi CORPORIS CHRISTI, Celeberrimi Conventûs Posnaniensis PP. *Carmelitarum* Strictioris Observantiæ.

A

M. JOSEPHO CHOYNACKI, In Alma Universitate Cracoviensi Philosophiæ Doctore, ejusdemq; & Matheseos in Academia Posnaniensi Actuali Professore.

Stylô Oratoriô

PUBLICATUS.

Annô quô

Victrices invictus Heros Deus gessit palmas 1740. Die 20. Julii.

POSNANIÆ, Typis ACADEMICIS.

IN INSIGNE S. ORDINIS CARMELITANI.

I.

SANCTIOR ÆMILIANUS adeſt, diſpendia caſus,
  Flammîs comburit, fata mucrone necat.
ELIAS Zelans Heros invictus Olympi,
  Hoſtes devincens, colla ſuperba premit.

II.

Elyſiis in agris, magnâ probitate triumphat,
  Heros ELIAS fortiter arma gerens.
Diræ deficiunt, furiæ, ſæviq; Gigantes
  Langvent; dum celſus Victor in Orbe viret.

ADMODUM REVERENDO,
ac
EXIMIO IN CHRISTO PATRI
JOANNI
à SANCTO VLADISLAO
PRIORI PROVINCIÆ,
ac
DEFINITORI GENERALI,
ADMODUM REVERENDIS IN CHRISTO
PATRIBUS,
DEFINITORIB9, EXPROVINCIALIB9;
CUSTODI PROVINCIÆ,
PRIORIBUS. S. THEOLOGIÆ LECTORIBUS,
ac toti Provinciæ Majoris Poloniæ, Ordinis *Fratrum B. V. M.* de Monte Carmelo Strictioris Observantiæ,
PATRONIS COLENDISSIMIS.

SAnctior *Æmilianus*, Protoparens, Fundator, & gloriosissimus Sacerrimi Ordinis Carmelitani Atesignanus *Elias Divinissimus*, in Stellifero Carmeli vertice eximius Heros, primusq; hæres, dilectissimus inter Filios Parens, non bellica movere luctamina, sed pacifica frui desiderat quiete: *Admodum Reverendi, ac eximii in Christo Patres.* Satis etenim contra falsorum certavit fana Deorum, satis triumphorum in hostilibus numeraverat cervicibus, satisq; laurearum *Sanctior Æmilianus Elias*, superatis Gentilium idolis obtinuit Coronarum. Nondũ

a2 ad.

adhuc *Elianæ* terminus victoriæ, nondum heroicæ meta est præfixa potentiæ, majora populis; ex virtutibus atq; meritis *Sáctioris Æmiliani Eliæ* indefessis, universus certo ventura esse appromittit, & ominatur Orbis. Gesserat militare Heros invictus *Elias Divinissimus* certamen, victricibus tamen Illius laureis, sufficiens nequit hactenus assignari numerus, quia insuperabilis Nomine sacrô in mundi regionibus eminet Triumphator. Millenis *Sanctior Æmilianus Elias* non indiget legionibûs, armatam non requirit Martis cohortem, nec bellaces Macedonum in præsidia congregat turbas, sufficit *Eliæ* virtutis propriæ magnitudo, quàm nec peritissimus arte suâ Archimedes, nec solers ingeniô Ptolomæus, nec subtilis audet scrutari ratio Albategnii. Majestas Nominis *Eliani* summos attingit Cælos, terræ marisve superat amplitudinem, & magnificentissimas terrestrium Dominatorum Regias antecellit. Laudanda Xenophontum vilescit firmitas, immobile Atlantis fit debile robur, ambientis Tarquinii, ferocium mente Domitianorum, & strenuissimi Xerxis audax labitur generositas, *Sanctiori Æmiliano Elia* in optimorũ Virtute Filiorũ triumphante. Habet Resolutos *Sanctior Æmilianus Elias* in Stellato Carmeli vertice Heroas, habet Angelicos in Domo propria Comites, solo Virtutum candore, & subtilissimô mentis acumine insignitos. Glorietur eximiis Alexandria bellatoribûs, ostentet indomitos Persis perampla viros, & latepatens vigilantissimos remonstret Albania milites, non tamen hæc; licèt copiosissima præliatorum numerositas, magnanimitati *Sanctioris Æmiliani Eliæ* ejusve Heroum dexteritati correspondebit ad amussim. Recipiunt participatam; sidera Poli à Principe Planetarum Phæbo claritatem, corusci adamantes dant pretium unionibus, fulvum probatum igne aurum

in-

insignem tribuit valorem metallis, viridariorum Reges lilia, odoriferis pulchritudine sua augent æstimationem floribus, Imperatorum diademata sudoriferas pro Patriæ commodo consolantur certatorum frontes, & magna Principum authoritas, zelantibus; pro æstu, & pondere militari justa præmia confert athletis. Etiam Vobis Religiosissimi PP; zelosissimæ; pro Domino DEO Exercituum, *Sanctioris Æmiliani Eliæ*; Virtutes, merita, & labores plusquàm Atlantici adferunt celsitudinem, flammeus inter penetralia cordis latitans Prophetæ zelus, lucidusq; invicti Heróis mucro, Vestris Sole ipso clarioribꝰ addit splendorem Virtutibus. Allucetis universo Orbi clarissimi sub Antesingano *Elia* actibus Heróicis, & plenitudine meritorum Ephæstiones, spargitis à scholastici Phæbi radiis amænissimum jubar, quo Sacrosancta militans Ecclesia, & totus abundanter exhilararur Orbis. Exultat Cælum, & splendiferi gestiunt Triones, cum in siderea Carmeli summitate vigilantissimos pro Gloria DEI respiciant Zelatores. Permanes Sacerrime Carmeli Ordo, in columen Ecclesiæ, populo fideli in solamen hæreséòsq; monstris in terrorem. Tenebrosi in altum ex culmine radiantis Carmeli non ascendunt vapores, nec mæsta fuligo erumpit. Carmelus Cæli splendore repletus, supremæ proximus regioni, optimæ prosperitatis; terricolis dat ex se documenta. Præcelso in Carmeli Apogæo mysticus expandit lumina Phæbus, serenâ terras prospiciunt Luciferi fronte, & diaphana Polorum fixè consistunt luminaria. Licet per oppositionem, ac interpositionem Cynthia, & Titan obtenebretur, licèt mobiles tristibûs quandoq; involvantur Planetæ umbrîs, Carmeli Sidera atris resistunt tenebris; fucatîs non circumteguntur nubilîs, & luctuosas influentias detestantur. Radiant Sidera Carmeli noxiis absq; Parrhæliis, ful-

 gent

gent abſq; Syrii ardorib9, ſolaſq; Atticas admittunt noctes. Quod de luminoſis ore protulerim aſtris, quam in coruſcantibus animadverti claritatem Phænomenis, hæc verè ex Tuis, *Admodum Reverende, ac eximie in Christo Pater JOANNES à S. Vladislao, Fratrum Beatiſſimæ Virginis MARIÆ* de Monte Carmelo Strictioris Obſervantiæ, *PROVINCIALIS* digniſſime, ac Definitor Generalis, virtutibus oritur atq; meritis, Clareſcunt in Firmamento, ptimæ, ſecundæ, tertiæq; magnitudinis Stellæ, Te Stellifer Carmeli vertex, celſæ magnitudinis retinet Sidus, lucem toti Univerſo referens gratiſſimam. Exornaſti, & omni condecoras momento SacrîsTheologiæ radiîs ſideream Carmeli regionem; ſparſiſti, & ſpargis amæniſſimum erudito acumine mentis jubar, laudandâq; Virtutum Tuarum ſtelligero Orbi alluces dignitate. Fulciebat dium brachiis Atlas, tu non tantùm robuſtîs lucentem ſuſtentas Olympum humerîs, ſed Virtutum, acMeritorum exornas claritate. JOANNES es, cui honoranda aurearum virtutum reſpondet magnitudo. *Sanctior Æmilianus, Elias Diviniſſimus,* terreſtri, ac in Polari ſiſtit circumferentia, Tu Zeloſiſſimi Protoparentis, Heroiſq; inſuperabilis, candidus Ordinis Carmelitani, dulce regimen tenens Coryphæus ades, præſtantiſſimus laudabiliter Sacræ Religionis munia abſolvendo. Flores liliaceo Virtutum candore JOANNES, Sacræ Religioni in decorem, æthereiſq; Domibus in augmentum. Commemorant AtlanticosDoctorum Cathedræ labores tuos, enarrat eruditorum Stoa, Tui ſubtilitatem ingenii, prudentes veridicè fatentur Xenophontes, Te JOANNEM à Cæleſtibus ferè Gratiis enutritum omni æſtimatione; digniſſima demóſtraſſe, & hactenus demonſtrare benefacta. Te JOANNEM pietas, prudentia, & cultiſſimi vitæ progreſſus, abſque næ-

nævo de prædicant viventem, & majora deTe in Sacratæ gloriam Religionis certòcertiùs augurantur. Vivito igitur in Stellato JOANNES Olympo, Sacerrimo Ordini Carmelitano, in decus, & Honorem, & quàmdiu curret per æthera Titan, tamdiu splendor tuarum perennet in mundo probitatum. Post jure meritô debita vigilantissimo encomia Provinciali. Vos singulos Provinciæ Polonæ *Religiosissimi de Monte Carmelo Strictioris Observantiæ advenio PP.* Celsitudinem Virtutum Vestrarum non jam visoriîs cupio investigare radiîs, ast tubos opticos cum telescopiis ad videndum applicare intenderem, ni perbelle noscerem, & hanc eminentiæ Virtutum Vestrarum non posse sufficere industriã Præparant ad noscendas in luminaribus proprietates; pellucida Astronomi vitra, & utrùm sereni Planetarum maneant vultus, aut aliquibûs inhæreant umbrîs, curioso animo perscrutantur. Observationem istam trutinasq; ad videndam Probitatum Vestrarum, & scientiæ lucem, propensus Vestrorum Cultor Nominum non admitto, sufficit mihi Vestrorum claritas Meritorum, in quibus nulla animadvertitur tenebrositas, nullæ servantur umbræ; solus ex Virtutibus Vestris plenus cœlesti amænitate dimanat splendor, Cælicolas, terrasq; sufficienter recreando. Fertur à peritis artis suæ scrutatoribus in luminoso Corpore Phæbi, quasdam latitare maculas & sideribus aliis fuscum quandoq; inesse colorem. Aliena est hæc à Carmeli Sideribus illatio, Carmelus Cælos vertice tangens, coruscantia sine tenebris continet astra, luce immutabili adornata. Invigilat Cælorum domiciliis Hercules, & belligeri insunt cum Marte Joves. In Carmelo quilibet Vestrum RR. Patres fortitudinis hæres, & Heros existit, vitia nefanda, & abominabiles Orthodoxæ Fidei contrariorum, districto *Sãctioris Æmiliani Eliæ*

mucrone dissecans tenebrionum mores, & dispellens. Nulla fuerat tam grandis hostiliũ virium potentia, quam *Sanctior Æmilianus Elias* desuper acceptâ non evinceret dexteritate, nullus tam arduus efferatorum apparuit animorum terror, quem nobilissimus Carmeli non supprimeret Heros. Eadem in Vobis RR. PP. fortitudo, & virium invenitur excellentia, quæ zelosis pro Cælitum cultu adhæret Certatoribus. Vicit *Sanctior Æmilianus Elias*, Patriarcha Vester, & Fundator, fallorum idola Deorum, vicit rigidam in sacrilegis cordibus proterviam, Vos amantissimi; Digni Parentis Filii, eadem fortitudine non sinitis; Dei Unius, & Immaculatæ Matris Illius V. MARIÆ promovere, diligenterq; Honorẽ propugnare. Schinotenicas quòd ultra non protẽderim periodos, parcite RR. PP. parcite, dignior virtutibus Vestris ex fortitudine *Sanctioris Æmiliani Eliæ* adaugetur authoritas, quàm meo ex sermone. Sufficit Vobis RR. PP. ad gloriam, quòd Fratres Reginæ Angelorũ Castissimæ V. M. nominamini, & *Sanctioris Æmiliani Eliæ* Heróés existitis: Triumphate igitur de omnibus igneô insuperabilis Antesignani Vestri Ense infortuniis, victrices de hostibus Cæli reportate palmas, meumq; quàm pro laudibus Vestri Protoparentis conscripsi, fronte benignâ acceptate libellum, in quo dum terminus dicendi de encomiis Nominum Vestrorum subsequitur, ego pro ultima votorum Cathegoria, hoc manifestè profero dictũ, quòd sim

CELEBERRIMI ORDINIS VESTRI

Cultor Devinctissimus

Author Operis.

ORATIO.

BElligerantes plaudite Heroum manus, generosi triumphatorum exultate animi, victrices pulcherrimo virore signum lætitiæ distendite laurus, augusta Hectorum tempora, flebiles cristato Marte ne percellatis terrigenas, solennes nobilissimo Duci ELIÆ præsens Mercurii dies, intendit publicare applausus. D. A. Dedecet enim mæstos lituis edere clangores, horrida pugnacis Gradivi non convenit intonare classica, cataphractas fortis Bellonæ catervatim modicùm prodest conducere legiones, dum nova in sublunari circumferentia apparet victorum congeries, & admirabilis magnorum Principum ultro se ingerit ad spectandum facies. Præparet falcatos Darius ad prælia currus, congreget numerosum ad deprimendos hostes audax Monarcha Cyrus exercitum, robustos belliger Pyrrhus contra rebellia ordinet elephantos castra, & ille quondam strenuus certator Annibal adversus Romanorum potentiam armatas instruat phalanges, quælibet Epaminandarum; cordiumve ingens vacillabit dexteritas; alio inter Heroas primatum magnanimitatis tenente Duce. Flammea perennem famam excitet Curtio abyssus, fervidus Mutio triumphales laudum adoreas exstruat rogus, bellicus reboantiũ sonitus tormentorũ, madenti amaro sudore equitũ fronti, insignes augeat plausus, & sangvinea Stadiodromis certamina auream victoriæ progerminent messem, parum est, eminentior hodie toti mundo in Virtutibus ELIÆ, & Sanctarum potentia Virium repræsentatur magnitudo. Formidant plerumq; & languescunt in conflictu athletarum præcordia, tremunt timore affecta ante bellum, nemini bellum lanistarum præcordia, immanis corpore Antæus in luctu cum Alcide subito viribus deficit, & robusta Alcibiadis brachia à fatali raro fiunt dispendio aliena. Nihil est in sublunari ambitu à vicissitudine securum, nihil ita firmum, & stabile etiam inter adamantinam rerum compagem habetur, ut à continua periculorum mutatione videatur esse remotum. Incessanter versatur celeri sors levis orbe rota, quæ antea cedrinis suffultæ columnis Trajanorum eminuerunt arces, modo ex tristi cinere, & favilla, fatales non desinunt concitare ignes. Horribilis lacerto Typhæus, tricorpor Geryon,

ferox animô, & armîs Attila, proceræ Mimas staturæ, immobiles Briarei, Brontes, ac Steropes imperterriti; insperato ad ima labebantur casu, nec torvam, quam gessere, ausi sunt in altum elevare frontem. Solus ELIAS primus inter bellicosos terræ Equites justè nominatur Heros, qui nec Lernæas hydras, nec trifaucem averni Cerberum, nec truces Hyrcaniæ faunos, nec maculantes mensam Deorum Harpyas, nec abominabiles Rhadamanti aut turpis Æaci veretur cum periculo minas. ELIAS in amænissima Elisiorum acie camporum insuperabilis triumphat Heros, invido ad consumationem sæculi vivax resistit letho, & igneô; dira, quem sacrâ dexterâ gestat, dissipat enecat, & penitùs suffocat infortunia gladiô. Ferveat inextinctîs ignibûs Æthna, ejciat flammivomos vorax Lipare carbones, horridos accendat Vesevus titiones, parens monstrorum Africa implacabiles foveat quotidie scorpiones, ut illis magnanimitatem Prophetæ, aut Elianarum exterreat firmitatem virtutū. Credite AA. evanidum cujuslibet monstri, contra Sacram ELIÆ dexteritatem manere ausum, ac inanem crudelis hydræ, vel immensarum corpore balænarum adesse ferociam. Divinus Propheta ELIAS fulminantia manu vibrat tela, flāmeô in altis ideo vehitur carpentô, ut singula, si prophetico adversentur spiritui, aut intaminatam lædere attentent probitatem, feriat internecinè portenta. Fatentur Astrologi Herculem sidereis immorari domibus, forsitan, quia heroicè pro Superûm, & terricolarum defensione zelans virtus, diaphanæ Astrorum par fuerat claritati. Gloriosiùs mortalî Hercule, DEI T. O. M. certaverat Propheta ELIAS, ille turpissima Gentiliū Deorum contrivit fana, ille insanientes contra Olympum igne delevit milites, ille pseudopropheticos justè trucidavit viros, ille Cælo & terræ exosas; eximia probitate sedavit cohortes, ille protervam contra Numen Immensum, gentium coercuit audaciam, & effrænatam in omne nefas evertit, expugnavit, ac penitus devicit insolentiam. ELIAS de Supremo missus Olympo Heros, illa viribûs Sanctîs propulsaverat spectra, quæ Divino cultui contraria, & populo fideli videbantur esse obnoxia. Tanta est ELIANÆ probitatis fortitudo, tanta prophetici pectoris generositas, ut nec æstuantem erebi iracundiam, nec severas Gigantum frontes, nec districtorum revereatur fulgorem armorum. SANCTIOR igitur ÆMILIANUS in TRIUMPHALI MERITORUM CURRU, IGNEO ENSE PRO DOMINO DEO EXERCITUUM STRENUISSIME ZELANS ulteriori dictione publicabitur ELIAS. Juvabis Sanctior ÆMILIANE, ELIA Divinissime viribûs infractîs non tam Oratorem, quàm potiùs Nominis tui Adoratorem, & fortunatis ulteriorem dictionem permittes subsequi auspiciis. Sanctior ÆMILIANUS ELIAS vestro D. A. evidentiùs ut innotescat congressui, faventem benevolæ attentionis ut præbeatis auram, supplici exoro voce.

HEroicîs nobiliora operibus; veridici Prophetæ non priùs faventissimo enarrabo benefacta ELIÆ, donec quantæ fuerint ÆMILIANORUM proprietates, verborū edixero breviori compēdio. AA. Testantur magnorum Annales Scriptorum clarissimam virtutibûs, & meritîs ÆMILIANORUM in medio Quiritum floruisse Familiam, quæ inextinctô erga Patriam accensa amore, Deos Penates & domesticos cum zelo non est dedignata protegere Lares. Non postremam adauxit ÆMILIANUS Africanus Pauli Æmilii filius genti Romanæ majestatem, cui non tan-

tantùm pro inclyta Patria armîs certare, sed etiam totam in obsequia ejus dedicare vitam gloriosum fuerat; ac decorum. Laudabile ÆMILIANORUM Nomen propter dexteritatem, inter numerosas populi myriades, & propter innatam erga justas charitatem leges, clarescit ac resonat unicuiq; tantisper gratissimum. Vicit ÆMILIANORUM magnitudo hostiles bellatorum catervas, debellavit rigidos Antagonistarum lacertos, & quos prosperitatis integritati, adverterat oppositos, funditùs in militari acie annihilaverat certatores. Exultaverat nimium innumerîs ÆMILIANORUM repleta victoriîs Roma, gaudebat, quòd acerrimos in promptu habuerit Defensores, gentiumq; Propugnatores indices respexerat ÆMILIANOS. Recreemini potentium animi heroum, quòd tam perfectos bellicis in artibus animadvertistis Antesignanos, & in martiali campo zelosè decertantes pro Patria novistis ÆMILIANOS. Invicta ÆMILIANORUM probitas secundis adversa rebus superavit pericula, offensionum lapides à rectis removit tramitibus, & abligurientes fauce insatiabili suppressit fatorum Charybdes; seu potiùs ab irruentibus Regnorum Cives eliberaverat infortuniis. Deliciæ Romanorum fuerant pictos Majorum in tesseris ostendere vultus, vel stantes in curribus intueri ÆMILIANOS. Virtus etenim ÆMILIANORUM, ex asserentibus dictis similitudo nonnisi quædam; magnanimitatis apparuit ELIANÆ. Sanctior in orbe ÆMILIANUS Omnipotentis DEI Propheta ELIAS, universos terræ intaminatô cordis Angelici antecelluit candore Heroas, & insuperabiles animi magnitudine exsuperavit bellatores. Felicissimum Moysis, & Aaron prosapia futuris temporibus intulerat præsagium, quùm ex se pugnacissimum pro Domino DEO Exercituum Ducem dederat Universo ELIAM. Splendiferi gestiebant Cæli, Urbes, Provinciæ, Regna, amæniq; regionis Galaad colles fecêre plausus, dum ELIAS THESBITES virtuosi Sobachæ Natus, roseum juvenili innocentiâ ver cæperat explicare. Hæserunt attonitæ nive senectutis conspersæ majorum frontes, novum magnanimitatis in tenero ELIA prodigium admirantes. Intremuit totum cum dentium stridore barathrum, quinimò nequam averni elangvit hæres, videns acerrimum contra se optimîs Avibûs, augmentari viribûs, & virtute expugnatorem ELIAM. Gloriare Thesba in Galaad Sanctiori ÆMILIANO ELIA, hic floridissimo juventutis vere, verè inæstimabile tui extiterat decus, atq; delicium. Pugnavit adeo contra fædissima vitia, Cælestis in teneritudine sua Achilles ELIAS, ut de illis, nihil præter triumphum, nihil; præter palmas victrices, & gloriosa; cum in dicio magnæ fortitudinis spolia reportaverit. Exacuerunt lethæa pugiones monstra, contra heroicos ELIÆ actus, sperantia Sanctiorem ÆMILIANUM ELIAM ab horrendo facillimè vincendum fuisse impetu. Sed evanidus cernebatur spectrorum ausus, & sicut debilis aranea; nullum Herculeis umbonibus imponit obicem, deformis noctuarum aspectus irretortam solem intuentis aquilæ lædere nequit pupillam, ut tardissimi testudinum motus impavidis terrorem non incutiunt leonibus, ita Sanctiori ÆMILIANO ELIÆ, terribiles nunquam nocuerunt Furiæ. Vidêdum erat, quantùm insuperabilis Athleta ELIAS pro DOMINO EXERCITUUM sudaverat, & alsit, quomodo purîs pro Domo Isràël certaverat manibûs, & quàm sedulissimos adversum conterenda Deorum fana susceperat labores. Invincibilis Hector ELIAS insomnes tota nocte absolvit vigilias, pro molli culcitra; lapide gravî, pro tapetibus distensi gramine

 cam-

campi prc militari tentorio circulari Polorum usus fuerat figura. Arma ELIAS contra hostiles, quæ gesserat turbas, curioso si inquiritis animo! eloquar, & narrabo. Bellica ELIÆ insignia, cor patuit insuperabile, Divini armatura Prophetæ, clypei, & cassides, Zelus pro Rege Regum inter cordis penetralia inextinctus, munimē Sanctioris ÆMILIANI ELIÆ, & præsidium palam tunc eminuit, dum ferventiùs spiritu prophetico, flāmis, & ense, Divinum non cessavit propugnare Honorem. Accendebatur ELIAS; sed tenerrimo erga Superos amore, æstuavit, sed justo adversum gentilitatis delubra igne, fulminavit Divinior Pericles ÆMILIANUSq; ELIAS, ast verbis verberibusq;, contra vitiosos Deorum pseudoprophetas. Alimentum ELIÆ fuerat, à dapibus abstinentia, dulcis annona, spōte acceptata esuries, deliciæ, rigida artuum maceries, Sacri ornamentum corporis, humilis melote, baltheus militaris, fascia liliaceo exornata candore, ELIAM tenebrosi victorem averni, ac sine virium langvore pro dilectis immenso Numini Israelitis evidenter repræsentans Certatorem. Commune innatumq; heroibus, post triumphos, & devictas hostium cervices publica appetere acroamata, elangvida laureo tempora redimire sertô, aut sonoras plaudentis populi, vultu, fronteq; benignâ acceptare voces. Sanctior ÆMILIANUS ELIAS, eggregia virtutis sacræ benefacta, & vires corporis sui inexpugnabiles non proprio Nomini, sed incomprehensibili in gloriam Numini consecravit. Eminuit ELIAS accepto cælitùs fortitudinis dono, id tamen in laudem Omnipotentiæ Divinæ, zelosissimô litavit animô. Inchoaverat temporibus ELIÆ depravata Israelitarum turba; augustas Cælorum, scandalis impugnare domos, cæperat effrons impiissimi Achab contra cælicolas bella movere malitia, cæperat abominabilis longè lateq; delubrorum diffundi turpido, & velut quodam indissolubili nexu, nefanda ubivis terrarum crimina augebantur. Jam denso victimarum fumo in cultum delubrorum elevato corruptus fætebat àër, jam mortifero conspersa extorum tabo marcebat humus, jam thure dæmoniorum infectæ aruere arbores, & nigra lucorum caligine læsa gravissimè; penitus cæcutiebat Samaria. Famulabantur iniqui Achabitæ surdissimo Baal, cremabant alta frumentis in holocaustum jumenta, insuper doloso in obsequia proprias cum animo animas offerebant delubro. O furor, ah vecordia! tantane animorum licentia in Isràël prospiciente Universi Conditore grassari debet, hæccine à creaturis Largitori Bonorum DEO reddenda est gratitudo? decetne vitiis electum allaborare populū? eheu! quare in vindictam delinquentibus parata benigni dextera Jovis sustines patienter fulmina, abligurientem sæva Nemesis jactita in sceleratos ignem, acerbo livore insolentes idololatrarum coerce impetus, rapaces harpyæ, diraq; Celeno, venenosam in æternæ desertores Justitiæ cōvertito iram; grandis est contemptorum legis Divinæ audacia, nimius contra Numen Sacrosanctum ausus, & vix corrigibilis in pessimis erroribus obstinatio. Viditne Sanctior ÆMILIANUS ELIAS tam abominabilem dissolutæ gentis cæcitatem? vidit! cum obortis pupillarum lachrymis, cum summo piissimæ mentis dolore, ac mæstissimo cordis prophetici suspirio. Impatiens ultro Sanctior ÆMILIANUS ELIAS, nefandæ cultus Divini injuriæ, arguit imprimis terribile idololatrarum scelus, vesanum Regis Æterni acerrimè exprobat contemptum, dæmoniacos serio increpat mores, servile fanorum odio prosequitur obsequium, & injustæ abjecto Baal fortissimè denegat homagia. Efferbuit viperina progenies

Achab contra Sanctiorem ÆMILIANUM ELIAM, tanquam clibanus i-
gneô furore, interitum vitæ, Divino certò-certiùs appromittens Heroi.
ELIAS duriorem; contra Cæli Conditorem animadvertens in idololatris
cervicem, venientia desuper minatur brevî perîcla, alti inclementiã Cæ-
li, noxios Syrii æstus, fulmìnantia fata, molestum deniq; in Cererem pro-
phetticô spiritu deprædicat venire famem. Clausit cataractas Cælorum E-
LIAS, vividum toto trienniô impiis denegavit rorem, imò: nec stillam
aquæ, adustæ solaribûs radiîs permisit Telluri. Jacuit elangvida carens vi-
gore humus, speciosa camporum prata, quæ antea blandissimo risêre
vultu, postea in nimio sudore; ex fervore solis contracto, continuò fle-
bant. Hiabant macilentîs armenta faucibûs, famelicô rostrô contra A-
chabitarum delicta mussitabant volucres, ornamenta agrorum flores, tita-
neo falcati æstu pallebant, deliciosam urentibûs desuper flammîs negli-
gentes elegantiam. Populus servitio Baal deditus, in molesta ejulabat fa-
me, totusve flebili oppressus caristiâ vergebat ad sepulchra mortuorum.
Benè est Sanctior ÆMILIANE ELIA, etsi gravissima nutibus falsorum
obsequentes Deorum afficiuntur idololatræ penuriâ, sic decet pro Rege
Regum, Dominoq; Dominantium certare Æmilianos, ut semper victrices
ex hostilibus collis, in majorem Regis Immensi gloriam Hectoreîs palmîs
nanciscantur palmas. Vicit ELIAS pessimos Achabitas fame, vicit adeò;
ut ab infami potenti vî suâ eosdem retraxerit fano. Fortis ÆMILIA-
NUS ELIAS Incomprehensibili fructum virium suarum dicavit Creatori,
& Herculea in Sacram heccatomben obtulit alacriter benefacta. DEUM
ELIÆ Nomen exprimit, & benè! quidquid enim gloriosissimi pro Ho-
nore DEI egerat ELIAS, hoc totum auxiliãte DEO perfecit ad amussim.
Non defecerat Sanctior ÆMILIANUS ELIAS, robore, & viribûs; assi-
dùis incumbendo laboribus: licèt inediâ, & egestate depressus langvebat
Orbis; ELIAS tamen nimis macilentam confudit famem, Corvô alimen-
tum in pane, referente. Impugnaverat ELIANAS inedia vires, sed fru-
straneô elusa conatu, sola priùs cum gravi peribat rubore. Voluit impe-
tu violentô Sarephtanam affligere Viduam esuries, hæc tamen advenien-
te ELIA in opulentissimum mutata est alimentum. Pugillus farinæ, le-
cythusq; olei creverat in immensum; postquam Sanctioris ÆMILIANI
ELIÆ accesserat benedictio. Mirati sunt Sarephtani incolæ, unde tanta
pauperi Viduæ orta est in egestate abundantia! at modicũ necessaria hæc
fuerat admiratio. ELIAS Propheta veridicus, missâ cælitùs annonâ, se-
mimortua præ fame refocillaverat egenorum labia. Tandem in luctu Vi-
duæ Matris, unica consolatio filius, in longinquam Sarephtâ properavit
Regionem. Quæ obsecro tam insperati occasio fati? forsitan ideo flori-
dum juventute ab abundis mors pallida abripuit cibis Pelopem; ut fame-
licum copiosè satiaret appetitum! satiavit emarcida Lachesis furtivô ra-
ptu desiderium, sed à Sanctiori ÆMILIANO ELIA ferreîs constricta ca-
tenîs, pati servitutem coacta. Abstulit equidem virentem è medio vi-
vorum, Parentis unicæ Narcyssum, hic tamen ablativus firmiter instante
Sanctiori ÆMILIANO ELIA; vitam mortuo tyroni protulit casus. Per-
pendite, quantus in sublunari ambitu Heros ELIAS, non tantùm homi-
nibus, sed etiam avidæ vincula cum triumpho injecit Libitinæ. Nondum
fames grassari desiit, nam quò turpius scelerati peccârunt Achabitæ, eò
severiùs incorrigibiles Baal asseclas absq; intermissione torquebat cala-
mitas. Exiverat regiâ domo Abdias, pascentem morientibus sedulò in-

quirens herbam armentis, & cùm terrestria diu calcaverat arva, grandævum ex improviso Heróâ offendit ELIAM. Steterat Abdias majestatem in rarò visibili admirando Equite, minacemq; & affabilitate plenum metuendo Sanctioris ÆMILIANI vultum, nec unde, qualis, aut quâ de regione legioneq; esset miles, tremulâ Abdias ausus est inquirere lingvâ. Respiciens consternatum, & paventem Sanctior ÆMILIANUS ELIAS Abdiam, amicabilî ore, trementi seriò persvadet famulo, ut sine mora nuntiet Regi Achab, strenuissimum præstò adesse ÆMILIANUM ELIAM. velociter nutibus Prophetæ veracis ELIÆ obtemperavit Abdias, Regem Achab celeriter postquam aggressus, denuntiat zelosissimum pro Supremo Exercituum Domino non procul stativa peragere ÆMILIANUM ELIAM. Occurrit ELIÆ Achab, quem sine blandimentis, prophetico optimè instuctus spiritu, Sanctior severè corripuit ÆMILIANUS ELIAS, scandalosæ eum arguit vitæ, ac detestabili delubro Baal præstitâ cum seria admonitione effuso in scelera Monarchæ idololatriã interdixit. Asperâ mente, verum Sanctioris ÆMILIANI ELIÆ tulit Achab sermonem, hæc tamen severitas animi, acriùs resistẽte ELIA in lenitatem fuerat transformata. Fregerat viribûs suîs ac svasione pertinaciam Achab, ELIAS; fregerat ita: ut ELIANIS, licet iracundiâ accensus Regnans ex amussi obediverit jussis. Congregavit in Carmelum Isràël Achab, & octingentos quinquaginta ad holocausta falsis conduxit Pseudoprophetas diis. Jusserat quantocyùs Divinus Propheta ELIAS, Omnipotenti victimam præparari DEO. Acquieverat lætissim9 Isràël persvasioni ELIANÆ, ast ne etiam horrendum Baal monstrum suis fieret holocaustis vacuum, permisit Sanctior ÆMILIANUS perosis dio & terræ pseudoprophetis intima præstare homagia diis. Saliebant vecordes pseudoprophetæ debilissimam Baal cupientes extollere potentiam, sciderunt corpora sua lanceolîs, tristîq; ejulârunt voce, à muto Baal propensa inter obsequia auxilium exorantes. Obmutuit Baal, imò: non solùm loqui, sed nec quidem ad suos potuit balare asseclas. Mandat denuò Sanctior ÆMILIANUS ELIAS tentare Baal, multiplicârunt Sacrificuli gemitum, gemitui gestus, gestibus ululatum, ululatui planctum, planctui plurimos adhibuerunt clamores. Quid ad tantos respondit Baal tumultus? nec quidem balantis prodidit vocem pecoris. Tacuit Baal, quam Sanctior ÆMILIANUS ELIAS taciturnitatem advertens, justô erga DEUM æstuans Zelô, memoriâ indignis talî modô insultaverat idololatris; forsitan Baal vester in diversorio est, aut in itinere, aut certè dormit, excitetur. Circumfusi pudore sacrificuli, ampliùs immolare, & obsequi Baal noluerunt. Cernens igitur Sanctior ÆMILIANUS ELIAS; nihil sacrilegas idololatrarum posse proficere artes, præparat mactatã unico Creatori DEO victimã, quam irriguâ multoties conspergens aquâ, momentò cælitùs igne demissô; accendit. Exhorruit totis artubûs Isràël, inauditum ex improviso Sanctioris ÆMILIANI ELIÆ prospiciendo robur. Laudaverunt singuli unanimi voce summum Creatorem Cæli DEUM, his dictis Isràëlitæ: Dominus ipse est DEUS, Dominus ipse est DEUS. Superavit idololatras ELIAS, ferventissimô erga DEUM zelô, & flammîs Cælestibûs, verùm ne post victoriam inultum pseudoprophetarum fieret crimen, omnes comprehẽdi, & comprehensos ad torrentem Cison Sanctior ÆMILIANUS ELIAS interfici demandat. Ceciderunt cæsi ex mandato Sanctioris ÆMILIANI ELIÆ, octingenti quinquaginta Pseudoprophetæ! & benè, occisores populi

puli seductoresve animarum fuêre, justè occidi meruerunt. En Sanctior ÆMILIANUS ELIAS, strenuissimè pro DOMINO DEO EXERCITUUM zelans, gloriosè triumphat, Io triumphat! cui gloriosa, (uti Heróibus convenit) post devicta hostium colla, totus intonat celeusmata Orbis. Aperuit Oratione; clausum Sanctior ÆMILIANUS ELIAS Cælum, aridam repentinè cadente pluviâ, post luctus populi perfudit Tellurem; fuscum; propter solis calorem in genas contractum humanas, copiosô imbre extersferat colorem, aureôq; per triennalem combusta ariditatem viscera terræ, impleverat rore, abundanter. Pacatior post cruenta Sanctioris ÆMILIANI ELIÆ certamina steterat Achab, nec ulla in posterum contra robustissimum Heróà ausus est concitare bella. Quieverat in furore Achab, sed uno avulso pejor alter non defecerat hostis. Audiit ex narratis Achab de interitu pseudoprophetarum rapax Acherontis Tisiphone Jezabel, & illicò per falsorum juravit Nomina Deorum, tam diu ad necem, Sanctiorem quærere ÆMILIANUM, donec innocentî evidentissimè privaretur vitâ. Non timuit Sanctior ÆMILIANUS ELIAS iracundiam furentis Jezabel, ast anilem contra insuperabilem Heróis animum, vitavit mulieris cum vano rigore proterviam. Abiit in desertum Sanctior ÆMILIANUS ELIAS, non Jezabel declinans ferociam, sed perfectionem heroicarum cupiens in solitudine complere Virtutum. Latuit Sanctior ÆMILIANUS ELIAS in collibus Horeb: non quia certare paveret, sed quia æqualē viribus, & virtutibus propriis in terris non viderat Herculem. Licèt enim ferocissima cōtra ELIAM consurrexissent infortunia, ELIANAM attamen nunquam vicissent magnitudinem. Fortitudo Sanctioris ÆMILIANI ELIÆ, à pane divinitùs subordinatô accepta, infernales semper erat parata confringere legiones. Cibus hic desuper datus, imperterritum contra omnem gigantomachiam, sive Gigantum machinam toti Universo reliquerat ELIAM. Plurimîs Cælestî alimoniâ altus vixerat Propheta diebûs, jejunam nunquam sentiens alvum, constantissimô robore pro Rege Isràëlitico, & grege assiduas peregerat excubias. Optimè probatus, ceu per ipsam excellentiam exercitatus Heros ELIAS, ex umbriferis excelsi mōtis Horeb collibus, ad duorum coronanda capita Monarcharum Universalissimo ordinante Rege missus est Sanctior ÆMILIANUS ELIAS. Advenerat in Syriam Sanctior ÆMILIANUS ELIAS, ibiq; Hazael unxerat in Regem, Jehu in Principem ordinavit Isràël; ELISEUM verò verissimum Prophetam fecit. Pro! Superorum potentiam! hominumq; probitatem. Mirabilis Sanctâ dexteritate ELIAS, ille propheticâ manu diademata Regibus imposuit, ille Principibus regimen tradidit populorum, Ducibusq; gubernium cōmisit militare. Cautè dissoluti Samariam oppugnate Syri, perpendite insuperabilem ELIÆ inter mundanos heróàs vigere potentiam, huic Summi Regis Vasallo sidera coruscāntia, turbulentum mare, tellusq; immobilis obedit exactissimè. Tace Benadad, collectas cum triginta duobus dimitte Regibus turbas, Sanctior ÆMILIANUS ELIAS Zelosissimus Isràëlitarum Defensor, igneô rebelles compescit mucrone inimicos, & flammei currûs, recalcitrantia conterit colla rotîs. Corrues Benadad, agminibûs magnorum privaberis insperatè exercituum, si auxiliante Sanctioris ÆMILIANI ELIÆ manu, aliisq; dantibûs subsidium Prophetis, Isràël præsumpseris conturbare. Contempsit Benadad Regem Achab vim vi frangere attentans, prælia Achab indixit, ut spolia; quæ ex Isràël speraverat, avarô, at Isràëlitis amarô colle-

giſſet animô. Diſpoſuit contra Iſraël caſtra Benadad, at non fruſtè alea belli præliantî cecidit Regnanti: ſubmiſit cæſa Iſraëlitis terga Benadad, vivuſq; ad manus Iſraël tranſivit præliator. Scrutare igitur Samaria vires, & potentiam ELIÆ, ille cælitùs indita fortitudine, litigia, & acerrima, etiam à longe callet perbellè diſtrahere bella. Forſitan Sanctior ÆMILIANUS ELIAS funditùs acerbiſſima robore ſacro annihilavit fata! Adhuc maledicta Erinnys Jezabel igne furoris contra ELIAM fervere non ceſſavit. Arſerat clandeſtinis adversùs Prophetam iracundiæ fomitibûs Jezabel, & quâ atrox Meduſa defecerat iracundiâ, hanc ſuâ Jezabel compleverat mente. Propoſuit Achab per vim innocuo Naboth ? perſvadente Jezabel rapere vineam, modumq; vivendi; indigenti conatus eſt auferre Colono. Jezabel quid peſſimi patraverat Naboth? quod crimen noxium commiſit? quam fraudem odiumq; in eo vides? vivit ſine dolo Naboth, tua tamen ſævities malitiæ Naboth appingit notas, & hæreditaria abſq; lege eripit bona poſſeſſori. Occubuit juſſu Jezabelis Naboth, pro dulci racemorum liquore, ſangvinem fudit, vitamq; pro vinea innoxiꝰ tradidit Naboth. Eheu infernalis sãgviſuga Jezabel! ſatis injuriæ obtinuit Naboth, ſatis iniquæ ſenſit moleſtiæ, quis auſus? quæ tua licentia mulier? hæreditarium quem non dediſti eripis fundum! abſq; novo viventem Naboth, injuſtâ penuriâ pœniſq; aggravas? recordare venturam deſuper vindictam, diffuſus cruor Naboth pondera vocis habet, & obitus dolô illatus, dolendos tota æternitate inferet Tibi Jezabel cruciatus. Lapidatus eſt Naboth, ſed hi lapides in adamantes mutati, coronam gloriæ in futurum innocenti Naboth comparârunt. Indoluit ELIAS fatali Naboth caſui, hæc tamen ex caſu imminentia Achab, & Jezabel mala prophetico Sanctior ÆMILIANUS ELIAS prædixit ſermone. Proceſſit in Ramoth aſſociatus Regi Joſaphat cum exercitu parato pro certamine Achab, aſt infauſto belli eventu eluſus, ſagittâq; per corpꝰ ſauciꝰ, inſperate occiſus, interit. Væ Tibi Achab, guſtaveras de botris vineæ Naboth, manantia inter calices maſſica, en mortis mærore cor tuum repletur, cruorq; tetigit labra canum. Ecce Sanctior ÆMILIANUS ELIAS, quæcunq; veridico ſpiritu prædixerat Achab, facta ſunt, quidquid futurorum inſtinctu divinô præſenſerat eventuum, hi ad amuſſim ELIANÆ magnitudini, & Propgetiæ correſponderunt, fallacias ignoranti. Poſt tot heróica ELIÆ facinora, nulla ampliùs contra Sanctiorem ÆMILIANUM ELIAM, auſi fuerunt ſtridere pericula. Pereuntibûs equidem fatis, ſucceſſit delinquenti Achab proles vitioſa Ochozias, à quo ut à flumine torrentes, ab arboribus rami à tenebris augentur noctes, ita ab Ochozia corrupti ſcandalis oriebantur mores. Regnavit poſt obitum Achab in ſolio Ochozias, aſt Parentum ætas, quas criminum non ſuppleverat vices, nequior Parentibûs effecit progenies. Læſerat inſperato caſu gravis ægritudo Ochoziam, & nè regis corpori medela defuiſſet; à Beelzebub Deo Accaron conſilia ſumpſit, fidens dandam elingvi Beelzebub ineſſe ſanitatem. Eccur Ochozia conſulis Beelzebub? cenſes Hippocratis, aut Æſculapii artes emortuum efficere poſſe delubrum? falleris: Beelzebub eſt irrationali ſimilis belluæ, cui non pharmaca ægris præſtare, aut efficaciter mederi, ſed occidere vitamq; eripere convenit. Diſplicuit Sanctiori ÆMILIANO ELIÆ, erga Beelzebub propenſio Ochoziæ, ſed propter imprudens conſilium, morte Ochoziam moriturum, annoſq; vitæ abreviaturum fuiſſe Sanctior ÆMILIANUS ELIAS indubitatè prophetavit. Exarſit

xarſit

xarsit malignitate, adversùs Prophetam Ochozias, intestinis studuit ELIAM evincere dolis, ac insuperabilem nixus est Sanctioris ÆMILIANI subvertere potentiam. Expediit Principem cum quinquaginta militibus ad Sanctiorem ÆMILIANUM ELIAM Ochozias, animosumq; rigidè præcepit, duci ad se Bellatorem. Properârunt tremuli ad Sanctiorem ÆMILIANUM ELIAM Ochoziæ nuntii, Triumphatorem de summo Carmeli vertice descendere, stimulantes. Expugnatores; non visitatores, aut oratores, videns Sanctior ÆMILIANUS ELIAS, flammîs ex alto venientibûs, importunos unico instanti combussit invasores. Mæstissima clades; dum attigit Ochoziæ aures, majori adversùs Prophetæ animam exagitatus rancore, alios quinquaginta cum diris, & execratione progredi coëgerat satellites. Comparuerunt Divi Heroïs conspectui belligeri athletæ, qui tumido inflati fastu: mandatis Ochoziæ, Virum Dei omnino obtemperare solicitant, frontemq; Regnatoris iratã Sanctiori ÆMILIANO ELIÆ nocituram esse, minitantur. Exterruitne Sanctiorem ÆMILIANUM ELIAM torvus satellitum vultus? minime. Ut etenim immensurabile unicus latex non minuit fretum, ut liliis non nocent urticæ, fragrantibus scarabæi non adimunt decorem rosis, Atticæ lumen solis non impediunt noctes, ita hostiles insultus non concussêre Nominis ELIANI majestatem. Iterum ELIAS advenienti desuper flamma, infestantes secundò quinquaginta comminuit milites, necemq; pro iniquè attenta intulit nece. Metire hoc casu deficientem Ochozia tuorũ equitum fortitudinem, fundâsti humanis in viribus fiduciam, errasti. Beelzebub contemptibile adorâsti fanum, en graviori cum eo ruisti ad erebum in præceps impetu. Sanctior ÆMILIANUS ELIAS vivus sine fato triumphat, absq; metu in paradiso exultat, & sacrata triumphalibûs coronat tempora laureis. Periit cum filio, orci solatium Jezabel; sangvis Naboth virulentam absorbuit aspidem, pseudoprophetici in profundum cecidere vates, vitæ Sanctioris ÆMILIANI ELIÆ insultantes. Affecti cæde nefanda grassatores, nec signum oblivionis suæ in posterum reliquerũt. ELIAS à fatali longè distans feretro, ad præfixum consumandi sæculi terminum, beatam protendit vitam, inter spem metumq; positas in exitu mundi roboraturus gentes, ac futuro; fortiter igneô ense adversaturus Antichristo. pugnabit Sanctior ÆMILIANUS ELIAS, augustissimo absq; angustia Marte, infernalibus obicem imponet catervìs, ignitosvè, ardentibûs armîs gladiatores conquassabit. Non prævalebunt erebi contra militantem Ecclesiam phalanges, Sanctiori ÆMILIANO ELIA excubias peragente. Stabunt immobiliter fundamenta Ecclesiæ in montibus Sacris super Petram, & licet Stygii steropes] omni ex parte Sacris studebunt nocere Athletis, dexterâ Sanctioris ÆMILIANI ELIÆ, flammigerôq; telô, velut aranea tela dissolventur. Dies illa supremi Judicis, dies universo amara populo, terrorem incutiet orbi, pro tunc Sanctior ÆMILIANUS ELIAS, firmitate suâ consolidabit langventes, labilesq; animas invictô robore, sustentabit. Ardebit infernalis titio igne fatuô contra fideles, pænas multiplicabit pænis, hoc tamen imperium momento evanescet. Recedite in perniciem humanam Eumenides, corpulenti cedite Geryones, minax Alecto, ferox Megæra, atroces Enceladi proceriq; perite Gigantes, Sanctior ÆMILIANUS ELIAS, ignitô curru, & ense, Syrtes, & millena concutit Acroceraunia, quinimo; fulminantia radicitùs exterminat infortunia. Non trepidat Orbis, populus lethæas non veretur insidias, & tio-

rationali moderamine carentes, sub præsidio Sanctioris ÆMILIANI E-LIÆ respuunt infelicitatem creaturæ. Quot verba, & sermones ad debitum Sanctioris ÆMILIANI ELIÆ cessêre cultum, quidquid encomiorum dignissimo Herôi ELIÆ, hactenùs fuit ore prolatum, hoc Virtutibus vestris, Sancti Prothoparentis Filii, correspondet. Sanctior est ÆMILIANUS ELIAS, Vos Filii invicti Herôis, Angelicus Ordo nominamini. Debellavit ELIAS profana Deorũ delubra, rebelles DEO hominibusq; cõtrivit hostes. Sacerrimus quoq; Carmeli Ordo viribûs Protoparentis Sacri roboratus, rapacissimas hæreseos concultat hydras. Carmelus trinô insignitus sidere, ferventissimos Cælitũ, & candidos stellati verticis Angelos, demonstrat Zelatores. Stelliger Carmelus, umbratiles non fovet noctuas, Herôás nonnisi mysticæ conservat Aquilæ, cui Empyrei alacriter militant splendores. Stella Maris spatiosi purissima Virgo MARIA, Vos Stelligeros Carmeli Equites, victricibûs coronat laureîs, ut Mariani cultûs Honorisq; indefessi floreatis Defensores. Candidi Herôés Regis immensi existitis Carmelitæ, sub Antesignano ELIA honorificum, pro gloria DEI triumphum quæritantes. Claruerunt fortissimi splendentis Carmeli Atlantes, illustrissimus virtutibus atq; meritis ELISEUS, insignis labore Michæas, & præco Divini sensûs Abdias, Romanæ Ecclesiæ Principes, & Pastores: Clemes Telesporus, Dionysius Zacharias, & Benedictus V. Serenissimum Orbi Christiano lumen, salutari animarum, zelo nferentes. Ornârunt, & hucusq; exornant Cardinalium purpuræ Carmelum, fulsêre in stelligero vertice Patiarcharum Cruces, floruerunt infulatorum absq; numero Præsulum violæ, illuminârunt scientifici Doctorum radii terras errorum tenebrîs affectas, tinxerunt purpureo sangvine centum quadraginta millia Martyrum campos; in quibus veri Ecclesiæ, invicto Marte apparuêre Certatores. Multæ dierum vix sufficerent myriades, si Sacrorum Carmeli Athletarum, vellem sufficienter deprædicare Ordinem. Lucent in Carmelo albicantes, Phæbi, virtutum ac meritorum splendore toti universo solatium proferentes. Insunt Firmamento lucidi Hercules. Gradivi, & Martes: in Carmelo, quot Ascetæ, tot Triumphatores, quot pro gloria Dei Athletæ, tot Hectores, & prudentissimi appellantur Xenophontes. Certato igitur Angelice Ordo pro Catholicæ Bono Ecclesiæ, armîs Sanctioris EMILIANI ELIÆ, adversa contere fata, perenna ad innumerabilia beatîs eminens triumphîs sæcula, & quousq; immota radiabunt Firmamenti sidera, tamdiu certissima ex adversis gloriosæ victoriæ obtineto signa. Te tandem ultima periodo Sanctior ÆMILIANE ELIA alloquor adorator, intimâ exorando voce. Protege vergentem ad casum sive ad occasum infelicitatis mundum, flãmeô maligna combure perîcla mucrone. Sis terrigenarum Columen, Tutela, ac præsidium, labentem terricolarum armîs defende vitam, & Militãtem Atlanteîs fulci Ecclesiam brachiîs: utiq; in Triumphali meritorum curru, igneô ense pro Domino DEO Exercituum strenuissimè Zelans verè Sanctior appellaris, & agnosceris

ÆMILIANUS ELIAS.